

24 februari

De vogelreis is op tijd vertrokken en dus zaten we om 10.10 uur in de lucht. Dat was belangrijker dan dat het in eerste instantie zou lijken. Het was namelijk net op tijd om een Turkse vliegtuig te ontwijken dat nog geen half uur later op dezelfde baan neergestort is. Het overstappen in Amerika verliep zonder problemen en de douanecontrole verliep erg soepel. (je moet je echter wel even van te voren via internet aanmelden). Na een lekker hapje eten en een paar uur wachten in een tijd van drie uur en 20 minuten doorgevlogen naar Costa Rica waar we om 21.30 plaatselijke tijd (7 uur vroeger dan in Nederland) aankwamen. Pieter stond de groep op te wachten en in een 15 minuten tijd waren we bij hotel Buena Vista.

25 februari

Ondanks de lange dag van gisteren waren de meeste mensen al rond 4 a 5 uur wakker, zoals Pieter al had voorspeld. De biologische klok was duidelijk nog niet aangepast. Vanaf het balkon de eerste soorten, Clay-colored Robin was de eerste, direct gevolgd door Boat-billed Flycatcher. Beneden stond de koffie al klaar en het uitzicht vanuit de tuin op de centrale vallei was geweldig. In deze vallei wonen 2/3 van alle inwoners van Costa Rica. We waren niet de enige vogelaars, want het hotel is gewild als eerste overnachting voor vogelgroepen in Costa Rica. Het was derhalve gezellig druk in de tuin, maar goed vogelen. De eerste Tennessee Warblers en Blue-Gray Tanagers werden door iedereen gezien. Een mooi groepje Bronze Cowbirds ging lang genoeg boven in de boom zitten en Pieter probeerde iedereen alles te laten zien, wat op zo'n eerste ochtend niet mee viel. Ook werd het eerste zoogdier gezien in de vorm van een eekhoorn.

Na een klein uurtje vogelen smaakte het ontbijt uitstekend. De dag werd gevuld met een trail in het Nationaal Park Braulio Carillo, een nationaal park waar de hoofdweg naar het Pacifische laagland doorheen loopt. Een mooie trail leidde ons door een prachtig stuk primair regenwoud en de belangrijkste soort hier was de Yellow-eared Toucanet die lang genoeg bleef zitten om deze aan iedereen te laten zien. Ook zagen we hier onze eerste slangen die rustig op het pad lagen. Na de lunch hebben we nog een trail aan de andere kant van de "snelweg" gelopen en daar zagen we onder ander vier Swallow-tailed Kites. Ook kwamen we onze eerste gemengde vogelgroep tegen en ontdekte we hoe moeilijk het kan zijn in een zeer korte tijd alle daarin aanwezige soorten te zien te krijgen. In de namiddag kwamen we aan in La Selva lodge waar we twee nachten zouden verblijven. Het regenwoud deed zijn naam eer aan, want gedurende de dag kwam de eerste regen uit de lucht. Ook de wandeling in de namiddag viel een beetje in het water, hoewel enkele toch nog een tochtje gingen maken. De anderen bleven lekker op het terras genieten van het uitzicht over de rivier en vermaakten zich met de pijlgifkikkertjes die hier werden gezien. Na het lijsten bleek dat de eerste 68 soorten waren genoteerd en de kop was eraf; dat beloofd nog wat.

Tijdens de nacht heeft de kraan flink open gestaan en kwam er behoorlijk wat regen naar beneden.

26 februari

Om 5.15 uur aan het ontbijt omdat we vroeg bij La Selva Biologisch station wilde zijn, een plek die niet mag ontbreken op een vogelreis naar Costa Rica. Het weer gooide echter enige roet in het eten, want in de vroege ochtenduren regende het nog steeds en besloten werd dit even af te wachten op het terras. Daar kwam nog een ongedetermineerde Nighthawk langs, maar helaas konden we de positie van het wit op de vleugel niet goed vaststellen om dit dier op naam te brengen. Na een goed half uur

werd toch besloten om naar La Selva te rijden. Hier hebben we, samen met een plaatselijke gids, de hele ochtend gevogeld. We begonnen langs de toegangsweg waar de ene soort na de andere in de boeken werd bijgeschreven. Palm, Passarini's en Plain-colored Tanagers, maar ook diverse vliegenvangers. Om half acht hadden we een afspraak met onze lokale gids George en met hem gingen we het gebied in. Dit kan niet voordat iedereen was ingeschreven bij de receptie, waarbij diverse paspoortnummers werden gebruikt die waarschijnlijk nooit in Nederland zijn uitgegeven. Daarnaast werden de hoognodige paraplu's gekocht en die bleken gedurende de ochtend wel nodig. Droog weer wisselde af met wat motregen en plensbuien. Het was een zeer succesvolle ochtend waarbij de waarnemingen van Crested Owl en Vermiculated Screech-owl wel de hoogtepunten waren. Ook werd de eerste Luiard gezien, een tweetenige. Deze dieren zijn in tegenstelling tot de Drietenige Luiard vooral 's nachts actief en derhalve was de waarneming niet veel meer dan een bol haren in de boom. Verschillende soorten werden getaped en voor we het wisten was het tijd om richting lunch te gaan. Dit was niet zo erg, omdat de regen inmiddels weer met bakken uit de hemel kwam. Erg leuk waren overigens ook de tijdens de wandeling ontdekte rode Pijlgifkikkertjes, die door deze regen extra actief waren.

Na een heerlijke lunch hadden we tot 14.30 uur de tijd aan onszelf. Op de veranda's van de diverse huisjes werden de hangmatten in gebruik genomen. Soms werd je gestoord door een vogel die dan weer op een dusdanige afstand zat dat deze toch op de gevoelige plaat moest worden vastgelegd. In de namiddag gingen we terug naar La Selva, maar door de hoeveelheid vogels hebben we niet meer dan een goede 500 meter afgelegd. Vooral de entree naar het park was goed en diverse spechten lieten zicht fraai bekijken en fotograferen. Een hoogtepunt van de middag was zonder twijfel de Great Curassow die zich open en bloot op het net gemaaid gras liet fotograferen. Ook erg fraai was het nest van een Purple-crowned Fairy dat open en bloot op een afhangende tak was gemaakt. Het diertje zat lekker te broeden, en de verwondering ging door de groep hoe dit dier het in de regenbuien uithoudt, zo open en bloot.

We konden er bijna geen genoeg van krijgen, zeker niet omdat het weer iets opklaarde, maar rond 17.30 uur hielden we het dan toch voor gezien. De volgeschoten gigabytes werden in de bus terug naar het hotel nagekeken en bewonderd.

Na het lijsten werd besloten nog even de boomkickers te proberen die vlak voor het restaurant zijn vaste plek heeft. Helaas werkte de kikkers even niet mee, maar dat werd na het diner dubbel en dwars goedge maakt. Nu begrijp ik waarom deze boomkikker de meest gefotografeerde kikker van de wereld is. Fotograferen hier lukt helaas niet omdat flitsen op deze plek niet is toegestaan en terecht.

De regen kwam inmiddels ook weer naar beneden en na het verslag bijgewerkt te hebben, is de slaap gevat.

27 februari

Om 6.00 uur stond de koffie weer klaar en was de regen van afgelopen nacht nog niet gestopt. Derhalve maar weer vanaf het restaurant over de rivier gekeken. De schadde hier i.v.m. de aardbeving van januari was nog goed te zien en de Sunbittern die hier in december nog voor het terras zat was al tien dagen niet meer waargenomen. De eerste eenden van de reis kwamen langs vliegen; Muscovy Ducks. Net toen we even wilde gaan lopen en de regen wat was afgenomen kwam een Fasciated Tiger-Heron aanvliegen welke mooi aan de overkant van de rivier ging staan. Omdat de regen wat minder was geworden zijn we nog even bij het zwembad gaan kijken, wat een mooie open plek is. Helaas lieten nog niet veel vogels zich zien, maar de Brulapen werden ook net wakker en gingen zich in de takken boven het zwembad eens lekker uitrekken. Het ontbijt was weer goed en in deze lodge ging alles in buffetvorm. Na het ontbijt gingen we richting rivier omdat daar deze morgen de Sunbittern weer was gezien. We liepen een pad langs de rivier en plotseling stak een dier een zijpad over. Helaas konden we deze niet terugvinden, maar tussen de stenen in de rivier werd ook een vogel gevonden. Deze ging zich nog even poetsen, zodat zijn mooi patroon op de bovenzijde goed

zichtbaar was. Hierna liet hij nog even zien ook te kunnen vliegen en het plaatje was compleet. Na dit schouwspel zijn we verder het terrein over gelopen en nog even de trail aan de overkant van de weg bezocht. Bij de feeder vlak bij de receptie was het goed fotograferen en met name de Gray-colored Robins en de Blue-gray Tanagers lieten zich van dichtbij op de gevoelige plaat vastleggen. Men had boven weer de kraan open gezet en het begon wederom te regenen. Dit in tegenstelling tot de reis van vorig jaar, waarbij alleen in de nacht een buitje was gevallen. Gelukkig was het inmiddels tijd voor de lunch en hadden we er niet veel last van. Voor de lunch was de bus al ingepakt, zodat we gelijk na de lunch konden vertrekken. Nou ja gelijk, eerst moest de Collared Aracari nog even op de plaat gezet worden natuurlijk, want die zat onder het restaurant lekker mee te lunchen.

De busrit van ongeveer 2,5 uur voerde langs open bosgebieden afgewisseld met kleinschalige landbouw. Bij een groot weilandencomplex werd nog een stop gemaakt en deze was aardig productief, waaronder verschillende soorten Seedeaters. Ook Eastern Meadowlark was hier van de partij. Rond 15.30 uur kwamen we aan in de volgende lodge. De erg afgelegen Bosque de Pas, wat bos van de vrede betekend. We waren net een groep schoolkinderen die in de speeltuin losgelaten werden, want in de tuin van deze lodge hingen diverse feeders en waren tientallen kolibries actief aan het fourageren. Een waar feest en zeker voor de fotografen een goede kans zich lekker uit te leven. In de late namiddag nog een wandeling langs de weg wat weer een paar nieuwe soorten opleverden, zoals de Long-tailed Silky-Flycatcher. Er werd nog een poging gedaan de Dusky Nightjar te vinden, echter zonder succes. Erg leuk waren de Paca's, Aqouti's en Neusberen die op de voerplekken bij het hotel afkwamen. De lodge is een echt familiebedrijf en voor het eten sprak de baas altijd nog even wat woorden. Het eten was verrukkelijk, de kamers waren mooi en ruim, en de ligging van de lodge was geweldig. Een goede nachtrust hadden we wel verdient.

28 februari

Wederom vroeg uit de veren en de trail achter het hotel gelopen. Hier zagen we soorten als Red-faced Spinetail, Azure Headed Jay en Mountain Robin. Het weer was duidelijk beter dan de afgelopen dagen, maar een buitje kan hier altijd, met name aan de Pacifische kant van Costa Rica. Na het ontbijt hebben we een poging gedaan de Jay, een van de targets in dit gebied wat beter te zien te krijgen en niet zonder succes. Hij (en zij) werd mooi op de gevoelige plaat vastgelegd.

Na de lunch had eenieder nog ruim de tijd om zich uit te leven bij de voerplaatsen en Feeders en in de namiddag maakten we een wandeling langs de toegangsweg. Was het aanvankelijk nog stil, aan het einde van de middag bleken er toch nog wel wat soorten aan de lijst toegevoegd te kunnen worden, waaronder de Emerald Toucanet.

Slapen, lijsten en naar bed, want morgen vroeg gezond weer op.

1 maart

In de ochtend weer een trail gelopen achter het hotel Bosque de Pas en dit keer met mooi weer. Voor het ontbijt nog even de Silky Flycatcher bij de parkeerplaats gespot, want die was er gisteren nog niet van gekomen. Omdat het zondag was kregen we een speciaal ontbijt met traditioneel eten. Een enpanadas maakte hier onderdeel van uit. En natuurlijk weer rijst met bonen, want dat mag natuurlijk niet ontbreken bij een maaltijd in Costa Rica. Na het ontbijt met de bus de berg opgereden en al wandelend terug naar het hotel met de bus als bezemwagen erachter. Al vrij snel werd de eerste nieuwe soort bijgeschreven, een Hairy Woodpecker, maar verder was het gedurende de wandeling erg stil. Bij het hotel teruggekomen had een medewerker een Solitary Eagle ontdekt die aan de overkant van het dal in een boom zat te rusten. Door de telescoop was deze vogel prachtig te zien. Natuurlijk gingen de fotografen weer aan de slag bij de Kolibrie feeders en werden weer aardig wat gigabytes volgeschoten. De lunch was, zoals alle maaltijden hier, weer voortreffelijk en na de lunch gingen we op pad voor onze volgende plek, de Aranal Observatory Lodge. Het was ongeveer een uurtje of 2,5

rijden voordat we in La Fortuna aankwamen, een toeristenbolwerk i.v.m. de daar gelegen Aranal vulkaan. De apotheek werd opgezocht om een middeltje tegen de insektenbeten te halen, souvenirs werden gekocht en er werd een lekker drankje gedronken in een van de vele plaatselijke eettentjes. Het kwam overigens weer met bakken uit de hemel, dus het was wel duidelijk dat we dit jaar meer regen hadden dan de groep die vorig jaar in Costa Rica was. Vanuit deze toeristenplaats reden we naar ons hotel gelegen aan de andere kant van de vulkaan. Overal zag je borden met Hotels en activiteiten. Het was inmiddels weer wat droger geworden en er werd besloten tot een wandeling bij de toegangsweg naar het hotel. Dit leverde weer een aantal nieuwe soorten op, waaronder een Amerikaanse Oeverloper.

De lodge was prachtig en de paden naar de diverse complexen waren prachtig verlicht. Een zwembad en Jacuzzi waren aanwezig en we hadden allen kamers met uitzicht op de vulkaan, alleen het weer werkte niet mee want het was bewolkt en van de lava van de vulkaan was dus weinig zichtbaar. Het avondmaal werd genuttigd bij kaarslicht, wat voor sommige toch echt te weinig was. Men kon van de kaart bestellen en derhalve duurde de maaltijd iets langer dan we gewend waren deze reis. Nog even lijsten en het programma van morgen doornemen en dag 5 zit er alweer op.

2 maart

Vertrek stond gepland om 5.30 uur, dit om de toeristen bij de hangbruggen trail voor te zijn. Het was duidelijk dat nog niet alle regen in de nacht was gevallen, want de regen was nog niet gestopt. Bij de hangbruggen trail een 10 tal kilometer van het hotel stonden de eerste vogelaars al vanaf de veranda van de receptie te vogelen. Je stond hier lekker droog en had een mooi uitzicht over de bosrand. Wij hebben ons hierbij gevoegd en al snel werden soorten als Red-breasted Grosbeak en Rufous Beccard bijgeschreven. Nadat het duidelijk werd dat het voorlopig niet droog zou worden besloten wij toch maar de trail te gaan lopen en dit was een erg mooie wandeling. De regen zorgde ervoor dat er weinig te zien was en in de op de trail aanwezige tunnel werd weer een schuilpauze ingelast. Het was duidelijk meer dan een bui en besloten werd om maar even terug te lopen voor een welverdiende bak koffie. Deze lieten we ons goed smaken en de regen werd afgewisseld door laaghangende bewolking. Een tweede poging werd ondernomen om de trail te lopen. Diverse grote groepen toeristen waren inmiddels gearriveerd, maar eerlijk gezegd had je hier weinig last van. De trail waarbij diverse hangbruggen van wel 95 meter lengte gepasseerd werden was prachtig, maar de vogels werkte niet echt goed mee. Pas aan het einde van de trail werden diverse soorten gevonden, waaronder een White-fronted Nunbird, een Violaceous Trogon en een Immaculate Antbird die zich vanaf een meter prachtig aan de groep liet zien. Dit is niet het gedrag wat je zou verwachten van zo'n normaal toch schuwe soort. Daarnaast vonden we nog een nest van een kolibrie. Omdat we door de regen later aan de trail begonnen waren gingen we het niet halen om op tijd voor de lunch bij de lodge te zijn, maar dat vond niemand een probleem. Onderweg werden nog twee prachtige White Hawks gezien, waarvan er één zich prachtig liet fotograferen. Rond 13.15 uur kwamen we terug bij de lodge en gingen gelijk aan de lunch. Nou gelijk..., buiten voor het restaurant bleek een voedertafel te staan en de Oropendola's waren hier mooi te fotograferen. Nadat de bestelling was opgenomen, snelde de fotograferen van de groep dus weer naar de bus om de spullen te pakken. Dit mede naar aanleiding van de waarneming van de Crimson-collared Tanager, een prachtige zwarte-rode Tanager die zich ook te goed deed aan de op de voertafel aanwezige watermeloenen. Nog voordat het eten werd opgediend waren weer honderden foto's gemaakt en gelukkig net op tijd want dit was echt tussen de buien door. We konden door de regen dus wel lekker rustig lunchen en na de lunch was het weer droog zodat een nieuwe ronde foto's kon beginnen. Er zaten redelijk wat soorten op de voertafel, variërend van Clay-colored Robin tot Bananaquit ook wel suikerdiefje genoemd in het Nederlands, omdat deze een gaatje in de bloem prikt om de nectar te eten zonder dat hierbij dus bestuiving plaatsvindt. Ook de Black-cheeked Woodpecker was weer volop vertegenwoordigd.

De pret duurde niet al te lang want de regen kwam weer met bakken uit de lucht. Een lekker bakkie dan maar, want het restaurant was tenslotte dichtbij.

Tussen de buien door is er nog gevogeld en zijn er nog vele foto's gemaakt. De hoop om in de avond de lava van de berg te zien stromen was gauw vervlogen omdat na het diner de bewolking nog steeds aanwezig was.

3 maart

We zouden weer vroeg op staan, maar gezien het wederom wat regenachtig was kozen veel mensen ervoor even te blijven liggen en bij te slapen. Om 7.00 dus aan het heerlijke ontbijt en daarna op naar de volgende lodge, de La Ensenada lodge. De eerste stop was in Tilaran waar de koffie ons goed smaakte. Hier was ook een souvenirwinkel waar de nodige inkopen werden gedaan voor de thuisblijvers, je kan tenslotte niet met lege handen thuiskomen.

Hierna vervolgde we onze weg en hebben onderweg een heerlijke lunch gehad bij een restaurant waar we de eerste Geelvleugel Ara's zagen. Echter betrof het hier geen wilde populatie en derhalve waren de dieren die hier vlogen niet telbaar. Wel werd de eerste Magpie Jay gezien die wel op de lijst mocht worden bijgeschreven. Na de lunch doorgereden naar de lodge, met onderweg nog een vogelstopje bij een groep Indigo Buntings met daartussen 2 Painted Buntings. Rond 14.00 uur waren we bij het hotel en naast het terras werden we opgewacht door twee Pacific Screech-Owls die zich keurig lieten fotograferen in de daar aanwezige palm. De lodge was prachtig aan zee gelegen met een weelderige tuin waarin Black-headed Trogon, Blue-crowned Motmot en Rufous-naped Wren algemeen waren. Boven zee vlogen meer dan 100 Magnificent Frigatebirds. Nadat we de koffers op de kamers hadden gezet zijn we naar de zoutpannen gereden gelegen op 10 minuten afstand. Het weer was aan deze kant van de bergen een stuk beter en het was zelfs behoorlijk warm, terwijl de zon volop scheen. In de zoutpannen kwamen diverse groepen steltlopers binnen en de lijst kon aardig worden aangevuld met onder andere Willet, Grote en Kleine Geelpootruiter, Western, Semipalmated en Least Sandpiper en ook de eerste White Ibis werd gezien.

Na dit uitstapje werd de rest van de middag gevuld met een wandeling over het terrein van de lodge en een blik langs zee waar onder andere Koningssterns en een Grote Stern werden opgemerkt. Op het terrein werd de eerste Red-throated Beccard gevonden en de Howler Monkeys werden op de gevoelige plaat vastgelegd. Dit was al de tweede apensoort van de dag want onderweg hadden we nog Capucijner aapjes.

Het eten smaakte hier ook weer goed en omdat de dag morgen weer om 5.30 begon, gingen de meeste mensen vroeg naar bed. Met een aantal actievelingen werd een spotlightwandelingetje gedaan en dit leverde een prachtige Common Pauraque op.

4 maart

De deur van de kamer nog niet open of ik kijk recht in de ogen van een Black-headed Trogon. Da's geen slecht begin van de dag. Dit werd vrijwel direct gevolgd door de waarneming van een Turquoise-browed Motmot en de kleur zat er vandaag dus al aardig in. De ochtend werd besteed aan een wandeling in de buurt van de lodge, waarbij helaas de Yellow-naped Parrot verstek liet gaan. Wel werd de Crested Caracara mooi gefotografeerd en was de bomenlaan naar de lodge gevuld met orioles, waaronder Spot-breasted. Na het ontbijt was de bus inmiddels geladen en gingen we voor een ritje van ongeveer 45 minuten naar Hacienda Solomar, waar we een plaatselijke gids mee zouden krijgen om op het terrein van de hacienda naar de White-tailed Mannakin te zoeken. Helaas was de vogelgids dubbel geboekt en moesten we het met een mindere gids doen, maar toch werden diverse goede soorten gevonden. We hebben hier zowel het droogbos als het wetland gebied bezocht en de lijst roofvogels werd aangevuld met Harris's Hawk en Snailkite. Met name de lagune was prachtig met een keur aan reigers en veel Woodstorks. Ook de Limpkin werd hier waargenomen. De Boat-billed Heron was zo

vriendelijk lang genoeg te blijven zitten voor de fotografen, maar de drie jonge Jabiru's op het nest zaten iets te ver voor een fatsoenlijke foto.

Op de hacienda werd ook de lunch gebruikt en de vogelgids was zo vriendelijk om na de lunch nog even mee te gaan om de Spectacled Owl te laten zien en hoe!! dit was al de tweede uil van de dag omdat de Screech-Owls 's morgens ook nog present waren in de hun vertrouwde palmboom. De Mannakin werd helaas niet gevonden, maar dit had mogelijk met de harde wind te maken. We vervolgden onze weg met een klein ommetje kwamen we in het dorp Orotina, waar al jaren een paartje Black-and-white Owls op het dorpsplein zitten. Het plein was goed gevuld met mensen en de uilen waren snel gevonden aan de hand van de ontlasting op de grond. Uil nummer drie dus deze dag. Nadat iedereen deze vogels uitgebreid bekeken en gefotografeerd hadden, gingen we door naar Hotel Villa LaPas. Op de brug voor het hotel was onze laatste stop van de dag en dit leverde onder andere Ringed Kingfisher op. Daarnaast Vlogen hier Lesser Nighthawks rond die goed te bekijken waren. De rivier was niet echt zwemwater want er lagen meer dan 10 grote krokodillen te wachten op wat voedsel.

Het Hotel was weer prima en zelfs het bier hier was inclusief. Dit heeft ons dan ook goed gesmaakt evenals het eten overigens.

5 maart

In de ochtend vroeg ontbeten om op tijd weg te gaan voor de wandeling in het NP Carare. We begonnen op de parkeerplaats bij de hoofdingang en daar werd de Pygmy Owl gehoord, echter de tape was kennelijk niet goed genoeg om dit diertje dichterbij te krijgen. Rond de parkeerplaats werden nog diverse soorten gezien, waaronder Barred Antshrike. Vervolgens zijn we een paar kilometer doorgereden voor een wandeling over een goed toegankelijk en breed pad van een tweetal kilometer door een redelijk open bos. Hier was het goed vogelen en de vogels lieten zich goed zien, Naast diverse soorten Trogons, we kwamen deze dag uit op maar liefst vijf soorten, was de soort van de ochtend de Yellow-billed Cotinga die zich goed in de scope liet bewonderen. Ondanks de warmte zorgde deze soort toch voor een hardloopwedstrijd van twee deelnemers die nog wat achtergebleven waren.

Rond lunch tijd gingen we met een goed gevoel weer richting de lodge. Na de lunch weer even tijd voor een korte siësta, die door mij werd benut om even op bed te gaan liggen. Fout, want ik was gauw in dromenland en werd bruut even voor tweeën gewekt. Bijna direct gevolgd door de claxon van de bus. Dus spullen bij elkaar graaien en gaan voor de tweede ronde van vandaag. De middagwandeling was een pittige over smalle bospaadjes. We begonnen rond 14.15 uur en het was nog behoorlijk warm. Opvallend was dat de vogels ook rond deze tijd nog redelijk actief waren. Het bleek een zeer vruchtbare wandeling te worden met goede soorten zoals Scalloped Antpitta en Ruddy Quail-Dove. Moe maar voldaan gingen we terug naar het hotel, waar we vanuit de bus zo de bar in wandelden om eerst even een biertje naar binnen te gieten. Dat hadden we wel verdiend. Snel even douchen en aan tafel. Een uitgebreid buffet stond op ons te wachten en het ijs, dat als dessert ook zelf geschept moest worden, vond gretig aftrek. Pieter verzorgde het lijsten met een grote nauwkeurigheid en de soortenlijst bleef nog altijd in sterk stijgende lijn. Voor de thuisblijvers was het een mindere middag. Ondanks de mooie bosrijke omgeving, bleken er niet veel soorten op het hotelterrein te vinden te zijn. Vroeg het bed in om morgen weer fris te zijn voor de boottocht.

6 maart

Vandaag moest er nog een smetje worden weggewerkt, namelijk het missen van de Long-tailed Manakin. Hiertoe reden we de toegangsweg van het hotel verder omhoog en liepen we deze weg terug naar beneden. Roadside Birden is altijd en belevenis en we hadden mooi uitzicht op de boomtoppen. Het duurde niet lang of de eerste Manakin liet zich horen en fraai zien. Gedurende de wandeling

zouden er nog enkele volgen en deze werden door alle deelnemers redelijk goed gezien. Daarnaast onder andere nog een Rufous-tailed Jacamar en een Painted Bunting. Rond 8.30 uur moesten we echt weg omdat we anders te laat zouden zijn voor de boottocht. Onderweg werd er nog even gestopt om inkopen te doen. Hier bleek dat het verkeer gewoon om de op de weg liggende honden heen rijdt. Voordat we de boot betraden, werd de sanitaire stop ingelast. De boot was overdekt zodat we beschermd zaten tegen de zon. Wel had iedereen een goed uitzicht en we hadden de boot voor alleen onze groep. De Mangrove Swallows hadden hun nest achter op de boot, dus deze vlogen met de boot mee totdat we het dichte mangrovebos ingingen. Dat was hen kennelijk toch ff te gortig en zodra we het mangrovebos weer uit kwamen varen, hingen de zwaluwen weer achter de boot.

De tocht begon met een nieuwe soort, namelijk de Yellow-crowned Night-Heron. In het open stuk zaten veel reigers en deze lieten zich goed fotograferen. Ook een groepje steenlopers was nieuw voor de lijst. Verder het mangrovebos in zagen we een onverwachte regenwulp. Een Mangrove Warbler en een American Redstart werden waargenomen, alsmede de Mangrove Black-Hawk. De schipper wist zijn boot geruisloos naast de vogels te leggen en was duidelijk gewend om vogelaars aan boord te hebben, Dat heb ik wel eens anders meemaakt.

Een einde stroomopwaarts werd gezocht naar de Double-striped Thick-Knee en deze werd na wat speurwerk gevonden. Met weer een aantal nieuwe soorten in de knip zat onze vaartocht er na 2, 5 uur weer op. Er werd gegeten in hotel Villa La Pas en dit keer konden we gewoon beneden lunchen. De schade van de gevallen boomtak van gisteren die op het dak van het restaurantgedeelte was gevallen was inmiddels opgeruimd. Na de lunch was de koffer inmiddels al ingeladen en vertrokken we naar onze volgende bestemming, Esquinas Rainforest Lodge. Onderweg in de buurt van de Lodge vonden we in een riviertje nog een goede soort; de Gray-necked Woodrail. De Lodge was weer prachtig gelegen in heet groen en achter de lobby van de Lodge was zelfs een slaapplek van vleermuizen. We lieten ons het eten goed smaken en na het lijsten werd de slaap gevat. Diegene die in de hut het verste van het restaurant afzaten, hadden pech. Zij moesten hun veranda delen met een Pauraque.

7 maart

In de ochtend een wandeling gemaakt op paden rond de logde en in de fraai aangelegde stukken langs de toegangsweg. Uniform Rail was hierbij wel de beste soort. Ook de Northern Jacana die in de vijver voor de Lodge aanwezig was kreeg volop aandacht. Een aantal fotografen bleef rond de logde hangen om daar de nodige soorten op de gevoelige plaat vast te leggen. Een groot gedeelte van de groep ging de Birdtrail lopen. Dit was een vrij pittige wandeling, maar zeker de moeite waard. Hoewel het met de vogels vrij stil was, was alleen het bos al een belevenis. Uiteindelijk deden ook de vogels mee en liet een Great Tinamou zich van dichtbij op het pad bewonderen. De lunch werd genuttigd in de Lodge en in de middag was het tijd voor een korte siësta. In de namiddag zijn we de omgeving gaan verkennen, want hier zaten nog wel een aantal soorten die nog niet op de lijst stonden.

Als eerste werd de Red-breasted Blackbird gevonden al snel gevolgd door de Sissor-tailed Flycatcher. Even verderop werd gezocht naar de Wattled Jacana en deze werd snel gevonden, alleen liet zich niet zo fraai bekijken doordat hij (of zij) in het hoge gras snel uit beeld verdwenen was.

Met toestemming van de boer mochten we het weiland door en kwamen we uit bij een rivier en daar stond tussen een grote groep Northern Jacana's ook de Wattled Jacana.

Vervolgens zijn we naar de plek gegaan waar een kolonie Crested Oropendola zou moeten huizen.

Onderweg nog mooi de Blue-headed Parrot gezien, welke zich door de scope mooi lieten bekijken.

Aan het einde van het pad, bij de vissershuisjes was het raak de Chestnut-headed Oropendola liet zich mooi bekijken en de derde Oropendola van de reis was een feit.

Voldaan reden we terug naar de logde voor ons welverdiende diner.

8 maart

Na het ontbijt de bus ingepakt en op naar onze volgende bestemming. De Quetzal komt steeds dichterbij. Onderweg eerst nog rustig de tijd genomen voor een bakkie koffie waarbij we konden genieten van een prachtig uitzicht. De lunch werd genuttigd op het terras van een restaurant waar we kans zouden maken op de King Vulture. Gelukkig hadden we die onderweg al gezien, omdat deze soort het bij het restaurant liet afweten. Na de lunch werd nog een wandeling gemaakt bij een soort Zwitserse gemeenschap die vluchtelingen opvangt en een stuk primair regenwoud heeft. Hier hebben we een mooie wandeling gemaakt en werd de Turquoise Cottinga door een van de deelnemers gevonden. Deze liet zich uitgebreid bewonderen boven in een boom. Het mooie blauw met de paarse keel en borst waren oogverblindend. Ook de Specktaled tanager die uiteindelijk de hele groep goed te zien kreeg was een topper. Verder hadden we hier onder andere nog de Golden-naped Woodpecker en werden twee Spinetails getaped. Na de wandeling gingen we verder stijgen en kwamen we in de mist, wat natuurlijk niet zo gek is voor het nevelwoud.

Net toen we boven de mist uitgestegen waren werd een fotostop ingelast en werden weer de nodige bytes gevuld.. Na de klim over een hoogte van 3400 meter, daalde we weer af naar de 2200 waar we bij ons hotel uitkwamen. De kamers werden verdeeld en de tijd voor het diner werd afgesproken. Het was wederom een prachtige lodge die mooi gelegen was temidden van het nevelwoud. Tevens zagen wij voor het restaurant wederom Kolibri feeders hangen dus dat kon nog leuk worden morgen. In het restaurant hingen prachtige foto's van onder andere de Quetzal, de starbird die we hier moeten zien. Het eten was weer prima en de lijst werd bijgewerkt.

9 maart

In de ochtend werd een wandeling over het terrein gemaakt. Mogelijk konden we hier al de Quetzal ontdekken, maar dit liet nog even op zich wachten. We hadden inmiddels gehoord dat we bij een grote steen moesten zijn en derhalve toch het pad maar even ingelopen. Bij de steen echter geen Quetzal en besloten werd hier later nog voor op pad te gaan. We gingen naar de rivier en na een prachtige Sprangle-cheeked Tanager en diverse Black-faced Solitaires, bleek dat dit weer een spannende dag zou worden. Bij de brug over de rivier werd de Ruddy-capped Nightingale-Thrush gevonden en na enige speurwerk vond ik een American Dipper. Altijd leuk, waterspreeuwen. Pieter slaagde erin om voor Rien de veelbesproken en door hem eerder gemiste Emerald Toucanet te ontdekken en dus Rien ook weer in zijn nopjes. Het geheel is pas in de jaren 50 van de vorige eeuw ontstaan toen een aantal mensen hier een bestaan probeerde op te bouwen. Acht van de negen hielden het vrij snel voor gezien, maar de doorzetter wint en het geheel wat er nu is opgebouwd, is door zijn doorzettingsvermogen ontstaan. Men bedrijft hier wat landbouw, maar kweekt ook forel in de rivier en aangelegde kweekvijvers. Na het ontbijt gingen we wederom op pad om de Quetzal te zoeken en na een gesprek met een local bleek dat we niet ver genoeg doorgelopen waren en bij de verkeerde steen gezocht te hebben.

Nu met de gehele groep het pad uitgelopen naar de volgende steen en daar onder het genot van een roepende Tapaculo gewacht op de Quetzal. Ik had de hoop eigenlijk al een beetje opgegeven toen er een vogel aan kwam vliegen waarbij Pieter en ik tegelijk de onsterfelijke woorden Quetzal uitriepen. Aanvankelijk één vogel, maar later twee vogels lieten zich prachtig bekijken en zelfs fotograferen, zij het van enige afstand. Daar dit avontuur iets langer dan gepland in beslag nam, werd de tocht naar de top van 3400 meter hoogte uitgesteld tot in de middag. Besloten werd om nog een stukje in de buurt van de lodge te blijven lopen en dit was geen slecht idee. Prachtig lieten de Flame-colored Tanagers zich zien en leuk was de test die Pieter met ons uithaalde bij reeds geziene soorten.

Na de lunch werden door de fotografen de feeders weer bezocht en er werden weer de nodige gigabytes volgeschoten op de aanwezige Kolibries. Een kleine bui gooide nog wat roet in het eten, maar dit was ook weer snel over. Ik zette mijn camera even neer om in het boek te kijken, maar

